

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 27 czerwca 2012 r. — Hearst Communications przeciwko OHIM — Vida Estética (COSMOBELLEZA)

(Sprawa T-344/09) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego COSMOBELLEZA — Wcześniejsze słowne i graficzne, krajowe i międzynarodowe, znaki towarowe COSMO, COSMOPOLITAN, COSMOTEST, COSMOPOLITAN TELEVISION i THE COSMOPOLITAN SHOW — Niezarejestrowane znaki towarowe i nazwy handlowe COSMO i COSMOPOLITAN — Względne podstawy odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa pomiędzy znakami towarowymi — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2012/C 235/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hearst Communications, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciele: adwokaci A. Nordemann, C. Czychowski i A. Nordemann-Schiffel)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo C. Bartos, następnie V. Melgar, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Vida Estética, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A.I. Alejos Cutuli)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 czerwca 2009 r. (sprawa R 770/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Hearst Communications, Inc. a Vida Estética, SL.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hearst Communications, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Wyrok Sądu z dnia 27 czerwca 2012 r. — Bolloré przeciwko Komisji

(Sprawa T-372/10) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek papieru samokopiującego — Ustalanie cen — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE — Decyzja wydana po stwierdzeniu nieważności pierwszej decyzji — Przepisanie naruszenia spółce dominującej, jako bezpośredniemu sprawcy — Zasada ustawowej określoności czynów zabronionych i kar — Pewność prawa — Indywidualizacja kar — Rzetelny proces sądowy — Równość traktowania — Rozsądny termin — Prawo do obrony — Grzywny — Przedawnienie — Okoliczności łagodzące — Współpraca)

(2012/C 235/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bolloré (Ergué-Gabéric, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Gassenbach, C. Lemaire i O. de Juvigny)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls, F. Castillo de la Torre i R. Sauer, pełnomocnicy, wspierani przez adwokat N. Coutrelis)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności lub zmiany decyzji Komisji C(2010) 4160 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/36.212 — Papier samokopiujący).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Bolloré pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2011 r. — H-Holding przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-672/11)

(2012/C 235/33)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: H-Holding AG (Cham, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat R. Závodný)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że poniosła szkodę w związku z beczynnością strony pozwanej w przedmiocie jej petycji z dnia 24 sierpnia 2011 r.;
- stwierdzenie, że Unia Europejska jest właściwa w przedmiocie przestrzegania zasad dotyczących finansowania partii politycznych na poziomie europejskim;
- nakazanie stronie pozwanej zlecenia Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) audytu finansowego dotyczącego czeskiej partii politycznej;
- nakazanie stronie pozwanej wszczęcia postępowania przeciwko Republice Czeskiej;
- zasądzenie od strony pozwanej naprawienia szkody;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi, że strona pozwana nie podjęła działań w przedmiocie petycji skarżącej z dnia 24 sierpnia 2011 r. dotyczącej finansowania czeskiej partii politycznej.

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2012 r. — Vestel Iberia przeciwko Komisji

(Sprawa T-249/12)

(2012/C 235/34)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Vestel Iberia, SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: P. De Baere i P. Muñiz, prawnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji KOM(2010) 22 wersja ostateczna z dnia 18 stycznia 2010 r., w której stwierdzono, że zaksięgowanie należności celnych dokonane po odprawie celnej jest uzasadnione, a zwolnienie z tych należności nie jest uzasadnione w konkretnym wypadku (REM 02/08), która została doręczona skarżącej w dniu 12 kwietnia 2012 r.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy, wedle którego:

- należności celne przywozowe zostały zaksięgowane z naruszeniem art. 220 ust. 2 lit. b) wspólnotowego kodeksu celnego⁽¹⁾, albowiem pozwana błędnie przyjęła, iż rozporządzenia antydumpingowe wydane w celu zwalczania przywozu z państw trzecich mają automatycznie zastosowanie w odniesieniu do towarów pozostających w swobodnym obrocie w ramach unii celnej UE-Turcja, wobec czego pozwana błędnie nie poinformowała podmiotów gospodarczych, że rozporządzenie antydumpingowe, którego sprawa dotyczy, miało także zastosowanie do towarów pozostających w swobodnym obrocie w ramach unii celnej UE-Turcja. Tytułem pomocniczym, władze tureckie popełniły błąd, gdy potwierdziły, że cło antydumpingowe nałożone na towary z państw trzecich nie ma zastosowania w odniesieniu do towarów pozostających w swobodnym obrocie w ramach unii celnej UE-Turcja. Następnie hiszpańskie organy celne także popełniły błąd, gdyż przyjęły one, że towary objęte świadectwem A.TR nie mogą być przedmiotem dodatkowych należności celnych ani środków ochrony handlu i nie poinformowały podmiotu gospodarczego, że dokonywany przezeń przywóz z Turcji może być objęty takimi środkami, nawet jeżeli towary zostały dopuszczone do swobodnego obrotu.

2) Zarzut drugi, wedle którego:

- powyższy błąd, popełniony przez właściwe organy celne nie mógł zostać w sposób rozsądny wykryty przez osobę zobowiązaną do uiszczenia należności, która działała w dobrej wierze, przestrzegając wszelkich obowiązujących przepisów dotyczących zgłoszeń celnych.

3) Zarzut trzeci, wedle którego:

- skarżąca spółka jest zdania, iż znajduje się ona w szczególnej sytuacji, o której mowa w art. 239 wspólnotowego kodeksu celnego, a także nie można jej przypisać świadomego działania ani ewidentnego zaniedbania w rozumieniu art. 239 tego kodeksu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1 — wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 2, t. 4, s. 307; sprost.: Dz.U. wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 1, t. 21, s. 65, Dz.U. 2009 L 10, s. 35).

Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2012 r. — UTi Worldwide i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-264/12)

(2012/C 235/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: UTi Worldwide, Inc. (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze), UTi Nederland BV (Schiphol, Niderlandy) i UTi Worldwide (UK) Ltd (Reading, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat P. Kirch)

Strona pozwana: Komisja Europejska